

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Diaconu Iurie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui

Spravnic Gheorghe Ion, născut la 07.07.1984, originar din s. Opaci, r-nul Căușeni, domiciliat în s. Zaim, r-nul Căușeni.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 23.08.2010-28.03.2011 (prima instanță)

2. 09.08.2011-27.12.2011;13.09.2012-24.01.2013
(instanța de apel)

3. 24.05.2012-17.07.2012;23.04.2013-29.05.2013
(instanța de recurs ordinar)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 28 martie 2011, Spravnic Gheorghe a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasându-se de la Spravnic Gh. în beneficiul lui Lungu Dumitru suma prejudiciului material cauzat în urma deteriorării automobilului și costul reparației calculatorului în sumă de 23 535 lei, costul expertizei de evaluare a prejudiciului cauzat în urma deteriorării automobilului - 960 lei, cheltuielile de asistență juridică - 1000 lei și cheltuielile legate de deplasări în legătură cu examinarea cauzei - 1100 lei.

Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral a fost respinsă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Spravnic Gheorghe la 03.01.2010 în jurul orelor 21.00 conducând automobilul de model VAZ 2108 cu numărul CS AF 627 fără permis de conducere, fiind în stare de ebrietate, pe traseul Zaim – Căușeni, în direcția Căușeni în apropierea magazinului „Struguraș”, dînd dovadă de sineîncredere exagerată, nu s-a isprăvit cu conducerea, a ieșit pe banda de circulație cu sens opus și s-a ciocnit frontal cu automobilul de model „RENAULT” cu n/î CS AL 202, condus de cet. Lungu Dumitru, prin ce a încălcat prevederile

pct. 10 lit. a, b, c, pct. 42 alin. (1), pct. 45 alin. (1) din Regulamentul Circulației Rutiere. În rezultatul tamponării, pasagerului Maței Oleg, care se afla în automobilul condus de inculpat i-au fost cauzate leziuni corporale grave iar automobilul ce aparținea lui Lungu Dumitru a fost esențial deteriorat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care s-a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Spravnic Gheorghe să fie condamnat în baza art. 264 alin.(4) Cod penal la 5 ani închisoare, iar prin aplicarea art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită să-i fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, invocând că de către instanța de fond incorect au fost apreciate probele la dosar, prin excluderea din probatoriu a rezultatului analizei de constatare a consumului de alcool de către Spravnic Gheorghe din 05.01.2010, din care rezultă că concentrația alcoolului în ser, colectat la 03.01.2010 la acesta, constituia 0,76 g/l.

3.1. În apelul declarat de partea vătămată D. Lungu s-a contestat sentința în latura civilă, și s-a solicitat admiterea pe deplin a acțiunii civile în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 20000 de lei, și a cheltuielilor de judecată în sumă de 500 de lei. La fel, consideră că atât din partea organelor de urmărire penală, cât și din partea instanței de fond au fost comise încălcări procedurale, de la începutul urmăririi penale nu a fost de acord de a fi interogată în calitate de martor, deoarece i-a fost accidentat automobilul și se consideră parte vătămată, în urma accidentului a fost internat în spital, inculpatul nici măcar nu s-a interesat de soarta lui.

3.2. Avocatul Vladimir Cevdari, în numele inculpatului Spravnic Gh., prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Spravnic Gheorghe să fie achitat din lipsa faptei infracțiunii în acțiunile acestuia, menționând că la baza sentinței au fost puse acte procedurale nule și inadmisibile; în ședința de judecată s-a menționat că ordonanța de punere sub învinuire din 29.07.2010 este lovită de nulitate, deoarece este contrară art. 63 și 287 Cod de procedură penală; după expirarea termenului de înaintare a învinuirii, la 29.07.2010 procurorul încălcând art. 63 și 287 Cod de procedură penală, fără a emite ordonanța de scoatere și reluare a urmăririi penale și fără a efectua careva acțiuni de urmărire penală pentru administrarea probelor privind vinovăția, ilegal i-a înaintat învinuirea lui Gh. Spravnic; concluzia instanței de fond este în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 27 decembrie 2011, apelurile procurorului și avocatului V. Cevdari în numele inculpatului Spravnic Gh. au fost respinse.

A fost admis apelul declarat de partea vătămată D. Lungu, casată parțial sentința în latura civilă, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță potrivit căreia, s-a încasat din contul

inculpatului în beneficiul părții vătămate cheltuielile legate de asistența juridică în sumă de 500 lei, și prejudiciul moral în sumă de 15000 lei.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul, că prima instanță a constatat vinovăția inculpatului și corect a încadrat acțiunile în baza art. 264 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gradul pericolului social al faptei comise, de persoana celui vinovat, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă.

Referitor la apelul declarat de partea vătămată, D. Lungu, instanța de apel a indicat, că în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că părții vătămate, ca rezultat al acțiunilor inculpatului, i-au fost generate drept consecință suferințe fizice și psihice, astfel s-a considerat necesar de a încasa din contul inculpatului suma prejudiciului moral în sumă de 15000 lei și cheltuielile legate de asistența juridică în sumă de 500 lei, pe care prima instanță neîntemeiat le-a respins.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de avocatul Cevdari V. în numele inculpatului Spravnic Gh., prin care s-a solicitat, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală casarea acesteia, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, invocând că atât în ședința instanței de fond cât și în cea de apel urmărirea penală n-a fost efectuată în strictă conformitate cu legea procesuală, iar la baza sentinței de condamnare au fost puse probe inadmisibile și acte procedurale nule, însă acestea nu au fost luate în considerație; în ședința de judecată s-a făcut referire la ordonanța de punere sub învinuire din 29 iulie 2010 care este lovită de nulitate, deoarece este contrară prevederilor art. 63, 230 și 287 Cod de procedură penală; prin ordonanța din 19 februarie 2010 Gh. Spravnic a fost recunoscut în calitate de bănuț, și peste 3 luni – la 29 iulie 2010, procurorul încălcând prevederile art. 63, 230 și 287 Cod de procedură penală, fără a emite o ordonanță de scoatere și de reluare a urmăririi penale și fără a efectua careva acțiuni de urmărire penală pentru acumularea probelor referitor la învinuirea inculpatului, ilegal i-a înaintat învinuirea; instanța de fond nu a dat apreciere obiectivă probelor examinate în ședința de judecată, ceea ce a dus la încălcarea prevederilor art. 8, 384-389, 394, 395 Cod de procedură penală, concluziile instanței vin în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, ele nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 iulie 2012 apelul declarat a fost admis, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 27 decembrie 2011, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

Instanța de recurs a constatat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Cevdari V. în numele inculpatului Spravnic Gh., și anume că ordonanța de punere sub învinuire din 29.07.2010 este lovită de nulitate, fiind contrară art. 63 și 287 Cod de procedură penală, deoarece după expirarea termenului de înaintare a învinuirii, la 29.07.2010 procurorul încălcând art. 63 și 287 Cod de procedură penală, fără a emite ordonanța de scoatere și reluare a urmăririi penale și fără a efectua careva acțiuni de urmărire

penală pentru administrarea probelor privind vinovăția, ilegal i-a înaintat învinuirea lui Gh. Spravnic; că instanța nu a dat apreciere obiectivă probelor ceea ce a dus la încălcarea prevederilor art. 8, 384-389, 394-395 Cod de procedură penală, concluziile făcute sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, în ședința de judecată cu certitudine stabilindu-se că, acesta nu a încălcat art. 10, 42 și 45 din Regulamentul Circulației Rutiere.

De asemenea, Colegiul lărgit a indicat, că din conținutul deciziei recurate, este evident că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestor motive, mai mult că acestea nici nu au fost indicate în textul deciziei, iar în expunerea argumentărilor respingerii apelului apărării a formulat niște concluzii de ordin general.

Instanța de apel, susținând condamnarea inculpatului în baza art. 264 alin. (3) Cod penal, a făcut trimitere la probe, care nu au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, la fel nu s-a reprodus nici conținutul acestora, nu s-a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu ca să coroboreze între ele.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și avocatul Cevdari V. în numele inculpatului Spravnic Gheorghe.

A fost admis apelul părții civile, Lungu Dumitru, casată sentința Judecătoria Călărași din 28.03.2011 în privința lui Spravnic Gheorghe în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă și a fost încasat de la Spravnic Gheorghe în beneficiul lui Lungu Dumitru prejudiciu moral în sumă de 5000 lei; prejudiciul material în sumă de 23535 lei; pentru expertiza de evaluare a prejudiciului cauzat automobilului - 960 lei; pentru deplasări în legătură cu această cauză -1100 lei și 1500 lei cheltuieli de judecată, iar în total suma de 32095 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Pentru a pronunța decizia, instanța de apel, referitor la apelurile declarate de procuror și avocatul Cevdari V. în numele inculpatului Spravnic Gh., a indicat că acestea sunt nefondate, deoarece instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept a cauzei penale, aplicându-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, cu respectarea prevederilor art. 75-77 Cod penal.

Cît privește apelul declarat de partea civilă, instanța de apel a indicat că instanța de fond, contrar prevederilor art. 225 Cod de procedură penală, a admis parțial acțiunea civilă, încasînd doar prejudiciul material, greșit respingînd acțiunea civilă în latura prejudiciului moral, deși cauzarea acestuia a fost dovedită.

8. Recurs ordinar a declarat procurorul împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013, prin care a solicitat, în temeiul art.

427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând că:

- concluziile instanței de fond și celei de apel nu corespund circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești și caracterului faptei comise;

- instanța de apel neîntemeiat a indicat că inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii, nu era în stare de ebrietate, că nu sunt probe care ar demonstra acest fapt, deși acuzarea în susținerea acestei poziții a invocat rezultatul analizei la constatarea faptului de consum al alcoolului a lui Spravnic Gheorghe din 05.01.2010, din care rezultă că concentrația alcoolului în serul colectat la 03.01.2010 la inculpat constituie 0,76 g/l (f.d. 77);

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată, că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul constată că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

Argumentul recurentului referitor la faptul că instanța de apel neîntemeiat a indicat că „inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii, nu era în stare de ebrietate, că nu sunt probe care ar demonstra acest fapt, deși acuzarea în susținerea acestei poziții a invocat rezultatul analizei la constatarea faptului de consum al alcoolului a lui Spravnic Gheorghe din 05.01.2010, din care rezultă că concentrația alcoolului în serul colectat la 03.01.2010 de la inculpat constituie 0,76 g/l (f.d. 77), nu poate fi preluat spre examinare de către instanța de recurs, deoarece acuzarea nu a atacat în ordine de recurs ordinar decizia Colegiului pena al Curții de Apel Bender din 27 decembrie 2011, prin care ar fi contestat lipsa stării de ebrietate alcoolică la inculpat.

În acest sens, călăuzitoare sunt prevederile art. 436 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează, că la rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă decât numai dacă hotărârea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părții vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blândă, sau în baza

recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă.

Mai mult, Colegiul penal consideră, că instanța de apel corect a invocat nerespectarea cerințelor prevăzute de Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 la stabilirea stării de ebrietate a inculpatului, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 33”Д” din 04.02.2010 lui Spravnic Gh. nu i s-au colectat probe biologice în vederea stabilirii acesteia.

Astfel, afirmațiile martorilor Lungu D. și Lungu R., care sunt și persoane cointeresate, nu pot sta la baza constatării stării de ebrietate.

În acest context, instanța de fond corect a exclus din învinuire semnul calificativ „comis în stare de ebrietate”, acțiunile inculpatului just fiind încadrate în prevederile art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție enunță că recursul procurorului urmează a fi declarat inadmisibil, fiindcă este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul Penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui Spravnic Gheorghe Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12.06.2013.

Președinte (semnătura) Ursache Petru

Judecători (semnătura) Timofti Vladimir

(semnătura) Diaconu Iurie

Copia corespunde originalului

Timofti Vladimir